

Život křesťana

Texty na tento týden: Dt 8,11–18; Neh 10,39.40; Mt 22,39; Fp 2,5–8; Ef 5,21–25; Iz 61,1–3

Základní verš

„Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry.“ (1J 3,16)

Hlavní myšlenka

Kdokoliv se může prohlásit za křesťana. Co to však znamená v praxi?

„Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit?“ (Jk 2,14)

Bible na mnoha místech zdůrazňuje „zdravé učení“ (2Tm 4,3; 1Tm 1,10; Tt 2,1). Tím připomíná, že cílem těchto doporučení je život založený na etických základech, které se projevují plněním závazků a povinností vůči ostatním. V textu Tt 2,1–10 je spojeno zdravé učení se správným životem – je tedy možné předpokládat, že zdravé učení se ukazuje ve správném způsobu života.

Křesťan je spasen a je v rámci velkého sporu mezi dobrem a zlem Božím poslem, který ostatním přináší nabídku spasení a představuje dobro. Naše následování Krista není slučitelné s pasivním postojem nezájmu vůči druhým. Písmo nám představuje výzvy, povzbuzení i napomenutí, jak zde na zemi jako křesťané máme žít.

V této lekci se budeme zabývat tím, jak se má projevovat křesťanství v našem praktickém životě.

Správčovství

¹¹Střež se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal dbát na jeho přikázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím. ¹²Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídliš se, ¹³až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata, až se ti rozmnoží všechno, co máš, ¹⁴jen ať se tvé srdce nevypiná, takže bys zapomněl na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ¹⁵Vodil tě velikou a hroznou pouští, kde jsou ohniví hadi a štíři, žíznivým krajem bez vody, vyvedl ti vodu z křemene skály, ¹⁶krmil tě na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali, aby tě pokořil a vyzkoušel a aby ti nakonec prokázal dobro. ¹⁷Neříkej si v srdci: „Tohoto blahobytu jsem se domohl svou silou a zdatností svých rukou.“ ¹⁸Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on, aby utvrdil svou smlouvu, kterou přísahal tvým otcům, jak tomu je dnes. (Dt 8,11–18)

Osobní studium

Když přemýšlíme nad tím, jak se má spasení zrcadlit v naší službě pro druhé, nemůžeme pominout křesťanský koncept správčovství. Správčovství můžeme definovat jako zodpovědnost za to, co člověku Bůh svěřil – tedy za život, tělesnou existenci, čas, dary a schopnosti, hmotné vlastnictví, příležitosti sloužit druhým i poznávání Boží pravdy.

Bible učí, že hlavním záměrem Božího stvoření je oslava Boha. Hřích ale tento záměr do velké míry poničil. Bůh se však rozhodl člověka spasit a přivést ho zpět. Kristus nás vykoupil, abychom žili k Boží slávě a spolu s ostatním stvořením oslavovali Boha (Ef 1,11–14).

Pokud svými slovy i skutky vyznáváme, že Ježíš vládne v našem životě, vzdáváme tím Bohu slávu. Vyjadřujeme to tak, že svým nadáním, časem, hmotným vlastnictvím i svými schopnostmi sloužíme druhým.

U každého biblického textu, který následuje, si polož otázku: Jak mohu ve svém životě projevat principy, které jsou uvedeny v těchto verších? Jak mohou tyto pravdy ovlivnit můj život? Jaký vztah mám mít k druhým lidem, k Bohu a k darům, které mi dal?

Dt 8,11–17

Ž 24,1

Fp 2,3.4

1J 3,16

Aplikace

Ještě jednou si přečti uvedené verše. Který text se tě nejvíc dotýká a proč? Jaké pohnutky tě vedou k tomu, abys projevoval laskavost druhým, nejen sobě? Proč je pro tvůj duchovní život důležité sloužit druhým? Naplánuj si konkrétně v příštím týdnu nějakou službu pro své bližní, známé a sousedy.

Desátky

³⁹Kněz z rodu Áronova bude s levity, když budou vybírat desátky. Levité předají desátý díl z desátků do domu našeho Boha, do komor ve skladišti. ⁴⁰Do těch komor totiž budou přinášet Izraelci i levitští příslušníci obětní dávky z obilí, z moštu a z čerstvého oleje. Tam je nádobí svatyně i kněží konající službu i vrátní a zpěváci. Dům svého Boha neopustíme. (Neh 10,39.40)

Osobní studium

Lidský život je krátký. Smrt přichází nezadržitelně – u někoho dříve, u někoho později. Co by to pro nás znamenalo, kdyby byl hrob konečným bodem našeho života? Žili bychom jako jakýsi záchvat buňkového metabolismu, splnili svoji funkci (často v bolesti, těžkostech a strachu) a skončili. Když by všechny buňky odumřely, zůstalo by jen mrtvé tělo, které poslouží jako potrava pro různý hmyz a bakterie, dokud se i jejich život neukončí... Tak by vypadal úděl lidí v nekonečném vesmíru, ve kterém se naše planeta (a o co víc náš život) zdá tak bezvýznamná. Mohli bychom to považovat za krutý žert, kterému by se však většina z nás vůbec nesmála.

Zkusme se na tuto naši bezvýznamnost podívat Božíma očima. Co všechno jsme dostali v Kristu, co všechno nám Bůh v našem Spasiteli daroval! V Božích očích má každý z nás nesmírnou hodnotu. Bůh udělal vše pro to, aby našim osudem nebyl zánik (jak jsme ho popisovali v minulém odstavci).

Přečti si texty v 1K 15,51.52; Zj 21,4; Ga 3,13; Ef 1,6.7 a Zj 22,1–5. Všimni si výroků, v nichž je zmíněn dar, který jsme díky Kristu dostali.

„Desátkový systém mi připadá velmi skromný. Jak velké je to podhodnocení Ježíšovy oběti! Jak je to marná snaha měřit matematickými pravidly čas, peníze a lásku v porovnání s láskou a obětí, která je nezměřitelná a nespočítatelná! Desátky pro Krista – je to skromná almužna za to, co stálo tak mnoho! Z Golgotského kříže nás Kristus vyzývá k bezvýhradnému odevzdání se.“ (4T 119.120)

Aplikace

Co ti brání plně podřídit celý svůj život Boží vůli? Proč bývá tak těžké odpovědět na Kristovu lásku praktickými projevy víry? Jak vnímáš desátky – jako povinnost, dobrý skutek nebo vrácení části toho, co ti bylo svěřeno?

Zodpovědnost vůči sobě samému

Miluj svého bližního jako sám sebe. (Mt 22,39)

⁵Smýšlejte tak, jak smýšlel Kristus Ježíš: ⁶Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval.

⁷Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu. ⁸Ocitl se v těle jako člověk, ponižil se a byl poslušný, a to až k smrti – k smrti na kříži! (Fp 2,5–8; B21)

Osobní studium

Ježíš to říká jasně: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ To je velmi zajímavý text. Milování sama sebe totiž často považujeme za protiklad k myšlence štědré nezištnosti. Co měl těmito slovy Ježíš na mysli? Jak máme jeho slova chápat a aplikovat, abychom pochopili, o čem je pravé křesťanství?

Z křesťanského pohledu není láska k sobě samému sobectvím. Neznamená to, že sebe upřednostním před kýmkoliv a čímkoliv. Naopak, láska k sobě znamená, že si plně uvědomuji, jakou mám u Boha hodnotu. Snažím se žít nejlépe, jak umím. Ovoce takového života přinese užitek nejen tobě (což je dobré), ale také – a to je důležitější – lidem, kteří jsou ve tvém okolí.

Podívej se na Ježíšův příkaz v kontextu druhého textu zaznamenaného ve Fp 2,5–8 (viz také 2K 5,14.15). Pochopení a přijetí Kristovy oběti nás vede k jednotě s Kristem (Ga 2,20). Naše přání a cíle se dostávají do souladu s Kristovým plánem pro náš život. Chceme myslet jako Ježíš, nežít už sami pro sebe, ale pro něho. Křesťan přijímá pozvání k životu zasvěcenému Bohu (a tedy opouští své vášně, hříšné trendy ve společnosti, morální nečistotu...). (Přečti si k tomuto tématu i 1K 10,31–33 a 1Pt 1,13–16.) Pokud milujeme sami sebe, chceme pro sebe to nejlepší. A nejlepší pro nás je život, který odevzdáme Bohu, život, jenž odráží Boží lásku a charakter, život, který nežijeme pro sebe, ale pro dobro ostatních.

Aplikace

Proč je pro nás velmi těžké milovat nesobecky? Co pro tebe znamenají slova „milovat jako Kristus“? Jak se můžeme vyvarovat pasti egoismu?

Křesťanské manželství

²¹V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým: ²²ženy svým mužům jako Pánu, ²³protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve, těla, které spasil. ²⁴Ale jako církev je podřízena Kristu, tak ženy mají být ve všem podřízeny svým mužům. ²⁵Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval. (Ef 5,21–25)

Osobní studium

Lidé jsou stvořeni jako společenské bytosti. Doma, v práci i na veřejných místech vytvářejí navzájem různé vztahy. Na všech těchto úrovních by mělo být zřejmé zodpovědné křesťanské chování. Bible nám nabízí vhodné principy, podle kterých bychom se měli v těchto vztazích řídit.

Přečti si texty v Gn 2,21–25 a Ef 5,28 a pokus se v nich objevit biblickou definici manželství.

Pokud něco definujeme, znamená to, že chápeme význam a smysl dané věci. Dnes se často říká, že manželství lze definovat jen obtížně, protože je závislé na různých lidech, v historii se vyvíjelo a význam určují i kulturní odlišnosti. Bible však nezná takové „flexibilní“ manželství. Písmo definuje manželství jako Bohem zřízenou instituci, ve které dva dospělí lidé opačného pohlaví uzavřou smlouvu, že mezi nimi bude blízký a trvalý vztah. Biblické manželství se vyznačuje uznáním rovnosti muže a ženy, hlubokým poutem jednoty, splnutím cílů a principem stálosti, věrnosti a důvěry. Podobně jako u vztahu s Bohem je vztah mezi mužem a ženou posvátný a manželé by ho měli rozvíjet a pečlivě udržovat.

Dnes je žel manželství ve společnosti bráno na lehkou váhu – a tento trend proniká i do církve. Lidé před Bohem vstupují do svazku a slibují si věrnost v dobrém i zlém. Když po čase přicházejí problémy a těžkosti, stojí před lidským soudcem, který prostřednictvím lidmi ustanovených zákonů rozdělí to, co Bůh spojil. A to je zlé. Jako církev zápasíme s tím, jak řešit tyto problematické situace.

Cizoložství, smilstvo a pornografie zaplavily současnou společnost. A jsou i horší věci. Přesto Bůh hledí na hříšné lidi se soucitem a slitováním. Prostřednictvím Kristovy milosti můžeme nad těmito problémy vítězit. Musíme si dát vysoký cíl, vynaložit úsilí a prosit Ježíše o sílu, abychom mohli dosáhnout Božího ideálu – a neospravedlňovali hřích různými výmluvami či výjimkami, které jsou ve společnosti běžné.

Aplikace

Napadají tě nějaké biblické texty, které přinášejí rady u výše zmíněných problémů? Co můžeš udělat pro podporu svého manželství? Můžeš nějak podporovat manželství v tvém okolí?

Křesťanské chování

¹Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, ²vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící, ³pozvednout truchlící na Sijónu, dát jim místo popela na hlavu čelenku, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha beznaděje. Nazvou je „Stromy spravedlnosti“ a „Sadba Hospodinova“ k jeho oslavě. (Iz 61,1–3)

Osobní studium

Křesťan má kromě rodinných vztahů také kontakty společenské a profesní. Bible jasně rozlišuje, že křesťané sice jsou na tomto světě, ale přesto nejsou ze světa (J 17,14–18).

Uvažuj o následujících oblastech každodenního života a o životním stylu a chování křesťana:

1. Vztahy zaměstnavatel – zaměstnanec (Jk 5,4–6; Ef 6,5–9)

Křesťanský zaměstnavatel bere své zaměstnance jako bratry v Kristu – je s nimi před Kristem na jedné rovině. Měl by se řídit principem, že práce vyžaduje přiměřenou odměnu. Na druhé straně by křesťanští zaměstnanci měli odolávat pokušení v práci zahálet.

„Rodiče se dopouštějí největšího hříchu, když dovolují svým dětem, aby nic nedělaly. Děti si brzy oblíbí zahálku a vyrostou z nich neschopní a neužiteční lidé. Když dospějí a musí na sebe vydělávat, pracují pomalu a jsou líní. Očekávají však odměnu, jako kdyby pracovali pilně. Takoví lidé se velmi liší od těch, kteří si uvědomují, že musí být věrni Božím požadavkům.“ (PM 175; COL 345)

2. Občanské povinnosti (Ř 13,1–7)

Křesťan dává na první místo v životě Pána Boha. Z tohoto úhlu pohledu hodnotí své konání i povinnosti. Proto by měl například zaujmout jednoznačně odmítavý postoj vůči diskriminaci v jakékoli formě, dokonce i tehdy, když je ve společnosti tolerována. Současně „věrnost Bohu neopravňuje kohokoliv, aby se stal nezávislým na společnosti a vytvářel v ní nesoulad a zmatek. Křesťané by měli řádně platit daně, plnit si své občanské povinnosti, respektovat dopravní pravidla a vlastnické vztahy a spolupracovat s představiteli občanského života při prevenci a omezování kriminality a násilí.“ (Handbook of Seventh-day Adventist Theology, 701)

3. Společenská odpovědnost (Iz 61,1–3; Mt 25,31–46)

V souvislosti s předchozími body uvažujte o následujícím citátu: „Křesťan může praktikovat výzvu ‚hledejte především Boží království a spravedlnost‘, jestliže motivován láskou k bližnímu plní své poslání v prostředí rodiny a ekonomickém, národním a politickém životě... Být věrný Ježíšovu příkladu je možné jen tak, že se angažujeme v občanském životě pro všeobecné blaho a jsme věrni svému povolání ve společnosti.“ (H. Richard Niebuhr)

Aplikace

Mohou u tebe v každodenním životě rozpoznat tvoji spolupracovníci a známí křesťanské hodnoty, které vyznáváš? Bud' k sobě upřímný, i když to může bolet. Které aspekty tvého života přitahují lidi k tvé víře? Co ti tvoje odpověď prozrazuje o tom, jak žiješ?

Podněty k zamyšlení

„Bůh chce, abychom byli štedří a laskaví. Díky tomu zůstane naše srdce milé a soucitné. Motivuje nás to k zájmu o druhé a ke vzájemné lásce. Jen tak půjdeme ve stopách svého Mistra, který se kvůli nám stal chudým, abychom se my díky jeho chudobě stali bohatými. Nařízení o desátcích mělo tento princip podpořit a mělo být pro člověka požehnáním.

System dobročinnosti byl zřízen proto, aby chránil člověka před velkým zlem – chamtivostí. Kristus rozpoznal, že láska k bohatství je největší příčinou vykořenění pravé zbožnosti ze srdce lidí. Věděl, že láska k penězům způsobí, že srdce člověka ztvrdne a zamrzne. Vytratí se z něj všechny šlechetné, velkorysé pohnutky a člověk přestane být ochotný trpět a snášet těžkosti.“ (3T 547)

„Když má člověk zdraví a sílu, je to jeho hřivna, kterou musí správně spravovat. Pokud tráví celé hodiny v nečinnosti či nesmyslnými hovory, zahálí a neplní své poslání. Musíme pracovat, abychom se starali o své rodiny. O to, co máme navíc, se můžeme dělit s těmi, kteří mají nouzi – a Bůh to požehná.

Na tomto světě nejsme jen proto, abychom se starali sami o sebe. Bůh od nás vyžaduje pomoc při velkém díle spasení. Řídme se proto Kristovým příkladem sebezapření, sebeobětavosti a užitečnosti.“ (1T 325)

Otázky k rozhovoru

- 1. Neshody v manželství a rozvody jsou velkým problémem. V některých oblastech je rozvodovost ve společnosti i církvi vysoká. Jak můžeme i v této oblasti aplikovat jasné biblické učení? Pokud bychom byli v poslušnosti Ježíšova učení důslednější, klesla by rozvodovost?**
- 2. Uvažujte o otázce desátek. Někteří věřící tvrdí, že by rádi dávali desátky na projekty či organizace, pro které se sami rozhodnou – tedy ne církvi, k níž patří. Proč je tento postoj nebezpečný?**
- 3. Jako církve nemůžeme ignorovat biblické výzvy, abychom pomáhali chudým a potřebným mezi námi. Žádný křesťan by neměl tuto oblast pominout. Jakým způsobem pomáhá váš sbor lidem v nouzi?**